

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 הוא בשלמות, ביורו של כל פרט ופרט, שזהו כפי שכל אחד
 2 מכחות הנפש כלול מעשר, שבשכיל זה כדי למלא שליחות זו
 3 של ביורו הכחות נתנו לאדם מספר השנים לחיות בעולם הזה,
 4 החל משבעים שנה, כמו שכתוב²⁴ ימי שנותינו בהם
 5 שבעים שנה, כנגד שבע המדות בנפש האדם (המקבילות
 6 לשבע המידות של הספירות העליונות
 7 – חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד,
 8 יסוד, מלכות) כפי שכל אחת
 9 כלולה מעשר ובסך הכול שבעים,
 10 ובמהלך שבעים שנות חייו האדם
 11 יעסוק בכיור ועידון וזיכרון כל פרט
 12 במידות שלו ויתרה מזו, "אם
 13 בגבורות חיי האדם יהיו שמונים
 14 שנה"²⁴, שזהו פאשר נתוסף
 15 גם הבחינה השמינית, הנעלית
 16 מהשבע, הנרמזת בכתוב "ויהי
 17 ביום השמיני"²⁵, וכיון שכל
 18 אחת מהשמונה כלולה מעשר,
 19 אזי נעשה המספר ד"שמונים
 20 שנה", ועד שבאים לתכלית
 21 השלמות של עבודת ביורו כחות
 22 הנפש, שהיא העבודה דמספר
 23 "מאה", שזהו מצד
 24 ההתפללות ד'עשר' בכל אחד
 25 מעשר כחות הנפש, וכמו
 26 לעתיד-לבא, בימות המשיח שאז
 27 תהיה השלמות של כל העשר
 28 בחינות, שזהו ענין "כינור
 29 של עשר נימין"²⁶ כמאמר חכמינו
 30 ז"ל: "רבי יהודה אומר, כינור של
 31 מקדש של שבעת נימין היה,
 32 שנאמר שובע שמחות [את] פניך, אל
 33 תיקרי שובע אלא שבע. ושל ימות
 34 המשיח שמונה, שנאמר למנצח על
 35 השמינית, על נימא שמינית. של עולם
 36 הבא עשר, שנאמר עלי עשור ועלי נבל
 37 עלי הגינן בכינור, ואומר הודו לה'
 38 כנור נבל עשור זמרו לו שירו לו
 39 שיר חדש".
 40 וזהו "בן מאה פאלו מת
 41 ועבר ויטל מן העולם"²⁷,

פיון שהעולם שלו נשמתו, עם כל פרטי כחות נפשו נתברר
 בתכלית השלמות²⁸, שנתבטל ההעלם כו'²⁹ ("עולם"
 מלשון העלם)³⁰ וכעת אין אצלו העלם והסתר על אור נשמתו האלקית.
 ועל-פי-זה יובן מה הטעם שלא נמנו במשנה זו בפרקי אבות
 מספר שנים לאחרי "בן מאה
 שנה", דלכאורה, הרי גם
 אפילו בזמן הזה ישנם פאלו
 שמאריכים ימים יותר ממאה
 שנה, ועל-אחת-במה-והכמה
 בזמן המשנה, וכמו רבי
 עקיבא [שעליו נאמר במסכת
 סנהדרין]³¹ (בהמשך להפלת
 ש"סתם מתניתין רבי מאיר
 וכו' סתם ספרי רבי שמעון")
 כולוהו אליבא כל המשניות הם
 בהתאם לשיטה דרבי עקיבא
 שחי מאה ועשרים שנה³²,
 וכן הלל הזקן³² כמו משה
 רבנו שהיו ימיו מאה
 ועשרים שנה³³ [כפי
 שזרמזז³⁴ גם בפסוק³⁵
 "בשגם הוא בשר", "בשגם"
 בגמטריא 'משה', וכתוב
 שם³⁵ באותו פסוק והיו ימיו
 מאה ועשרים שנה, וכך היו
 ימי חיי משה], ואם-כן היתה
 המשנה צריכה להמשיך
 ולבאר גם בנוגע למספר
 השנים שלאחרי מאה שנה כי
 מאחר שיש אנשים שעוברים גיל זה,
 ראוי שהמשנה תיתן גם להם הוראות?
 אף הענין הוא, שבמשנה
 מדובר רק בנוגע לסדר
 העבודה בבור העולם כו',
 ולכן נמנו מספר השנים עד
 מאה שנה, שאז כשהאדם מגיע

(24) תהלים צ, י. (25) שמיני ט, א. (26) ערכין יג, ב. (27) ראה גם אוה"ת חוקת ע' תתיו. (28) ראה גם אוה"ת שלח ע' תקכט. (29) ראה גם לקו"ש ח"ה ע' 87. ע' 307. ע' 322. (30) לקו"ת שלח לו, ד. ובכ"מ. (31) פו, א. (32) ספרי ברכה לד, ז. (33) ברכה שם. (34) ראה חולין קלט, ב ובפירוש"ו. (35) בראשית ו, ג.